

Teatru
la
Buftea

4

Băciul
de la
Ciolpani,
reper
comunitar

8

Ziua
Limbii
Române

9

Împărăția
Cărții la
Petrăchioaia

12

condeie Ilfovene

Nr. 96 | septembrie 2025 | Publicație de cultură

Tineri artizani ai Ilfovului, premiați din nou la Olimpiada Meșteșugurilor de la Sibiu

(pagina 3)

Premieră. Campionatul Mondial de Anduranță FEI 2025 – Young Riders & Juniori, în Ilfov

(pagina 5)

Evenimentul este susținut de Consiliul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Județene Ilfov și Primăria Buftea.

„A doua familie” la Cantus Mundi Fest 2025

(pagina 7)

Antuanela ROȘIORU

O carte cu mult umor, cu și despre conspirații

Privește cerul cu respect, nu cu teamă

La editura Nemira, în colecția Orion, astronomul Adrian Șonka a publicat o lucrare mai mult decât binevenită, care demontează câteva dintre teoriile absurde pe care le susțin adepții conspiraționismului. Cartea *Farfurism planetar: scenarii lunatice și alte obsesii astronomice* își propune să fie „un manual de supra-viețuire într-un univers plin de teorii tâmpite”, formulare ce transmite ceva semnificativ despre tonul în care este scrisă - un amestec de ironie, autoironie și sarcasm sub care sunt prezentate o multitudine de dovezi și argumente științifice. Autorul clarifică distincția dintre astronomie și astrologie, desființând pretențiile de științificitate ale celei din urmă, demontează teoriile conspiraționiste privind aselenizarea și forma pământului (la cea din urmă făcând trimitere titlul *Farfurism planetar*) și liniștește temerile legate de meteoriți, asteroizi sau explozii solare. „Această carte nu doar că îți arată cum funcționează cu adevărat Universul, ci îți propune să privești cerul cu respect, nu cu teamă, cu curiozitate, nu cu credulitate. Un ghid esențial pentru oricine vrea să înțeleagă minunile cosmosului fără să cadă în capcanele superstiției.”

O lectură agreabilă și instructivă, nerecomandată conspiraționiștilor. De combinat, eventual, cu o navigare în colecția *Apollo Image Atlas* întreținută de *Lunar and Planetary Institute* (SUA), alcătuită din peste 25.000 de fotografii realizate de pe orbita și pe suprafața Lunii în timpul misiunilor Apollo-Saturn. Adrian Șonka este astronom de mai bine de 20 de ani, timp în care a privit cerul și a învățat să observe multe tipuri de obiecte cosmice: stele variabile, asteroizi, planete, ocultații etc.

În prezent, observă asteroizi și planete prin telescoapele Observatorului Astronomic „Amiral Vasile Urseanu” și cele ale Institutului Astronomic al Academiei Române. Ține cursuri de astronomie la Observator, la Fundația Calea Victoriei, în școli, în librării și oriunde găsește alți oameni pasionați care vor să afle mai multe. A făcut studii de fizică și comunicare, dar, pentru că în România astronomia nu se învață la școală, cele mai multe lucruri le-a învățat singur, din pasiune. În 2020 a terminat un doctorat în fizică, având specializarea planetologie-asteroizi. Poate fi găsit la Observatorul Astronomic „Amiral Vasile Urseanu” unde ține prezentări de planetariu și observații astronomice cu publicul. Din când în când, organizează și ieșiri în afara orașului cu grupuri de pasionați de astronomie. Scrie constant despre astronomie și observații astronomice pe site-ul său, www.sonkab.com. ■

Credința naște minuni

De la Sfinții Ioachim și Ana la Nașterea Maicii Domnului

Sursă bibliografică: Basilica.ro

În fiecare an, în calendarul ortodox, se celebrează două sărbători semnificative: Nașterea Maicii Domnului, pe 8 septembrie, și pomenirea Sfinților Ioachim și Ana, pe 9 septembrie. Deși au date separate, poveștile lor sunt conectate și ne arată puterea răbdării susținută de credință.

Nașterea Maicii Domnului, ca prima mare sărbătoare a anului bisericesc, reprezintă un prilej de bucurie și recunoștință. Se spune că Maria s-a născut într-o familie cu rădăcini sfinte, pregătită de Dumnezeu să devină purtătoare a Fiului Său. Alegerea datei de 8 septembrie nu este întâmplătoare: cifra 8 simbolizează veșnicia și viața fără de sfârșit – semne ale nașterii Fiului lui Dumnezeu, prin care a devenit posibil accesul la viață veșnică după moarte.

Imediat după această mare sărbătoare, pe 9 septembrie, Biserica îi cinstește pe Sfinții Ioachim și Ana, părinții după trup ai Maicii Domnului și bunicii lui Iisus Hristos. Ioachim era din seminția lui Iuda (descendent al regelui David), iar Ana era din seminția lui Levi, fiică a preotului Matan. Deși erau oameni dreți și bogați (împărțeau la sărbători veniturile între săraci și templu), timp de cincizeci de ani nu au avut copii. În timpul unui praznic, Ioachim a plecat în pustiu, unde a postit și s-a rugat timp de patruzeci de zile, iar Ana s-a rugat, de acasă, cu credință. Dumnezeu i-a ascultat și l-a trimis pe Arhanghelul Gavriil să le vestească venirea unui prunc, Maria. După nașterea miraculoasă, Ioachim și Ana i-au mulțumit lui Dumnezeu și și-au îndeplinit promisiunea: când Maria a împlinit trei ani, au dus-o la templu și au lăsat-o în grija preotului Zaharia. La scurt timp după aceea, au răposat în pace.

Această poveste este un model al credinței care învinge durerea și un exemplu al speranței care merge mult dincolo de așteptări.

Faptul că Sfinții Ioachim și Ana se celebrează imediat după Nașterea Maicii Domnului creează o legătură spirituală în calendar: întâi înălțăm sărbătoarea Maicii Domnului, darul pur și curat pentru lume, apoi recunoaștem greutățile prin care au trecut părinții ei – cei care și-au întărit credința prin rugăciune, făcând posibil acest dar. Astfel, 8 septembrie reprezintă momentul bucuriei și recunoștinței: o fată sfințită se naște pentru a-L purta pe Hristos, iar 9 septembrie reprezintă o lecție de răbdare: părinții ei, după multă durere și rugăciune, au fost binecuvântați - dovada că încrederea în Dumnezeu merită, chiar și când speranța pare imposibil de atins. ■

Alexia-Maria JUNCU, Studentă la Facultatea de Psihologie și Științele Educației

Cârligul - răni, mărturii și povești

Debut în proză al pictoriței Elena Otilia

Cristina ANGHELUȚĂ

Elena Otilia, arhitect șef al orașului Pantelimon, și-a anunțat debutul în proză cu volumul de nuvele „Cârligul - răni, mărturii și povești”. Cartea adună mărturii și fragmente de viață de după pogromul din București, devenind o călătorie cutremurătoare prin traume, tăceri și lumina firavă a supraviețuirii. Sunt mărturii de familie, voci uitate, case care încă stau în picioare, dar ascund în zidurile lor amintiri greu de spus. Îmbinând mărturii autentice, fragmente de arhivă și narațiuni literare, volumul explorează chipurile durerii, gesturile de umanitate în mijlocul violenței și felul în care memoria se agață de obiecte, locuri și simboluri. „Cârligul”, apărută la Editura Jolie Arte, devine astfel o metaforă a răni care nu se închide, dar și a prinderii poveștilor în timp, pentru ca ele să nu fie pierdute, scrie autoarea. Cartea „Cârligul” și expoziția cu același titlu vor avea premiera împreună, într-un eveniment de lansare și vernisaj.

De ce să o citești?

Pentru că istoria nu e doar în manuale, ci și în poveștile oamenilor de lângă noi. Pentru că aceste pagini sunt un omagiu adus victimelor și supraviețuitorilor. Pentru că este o carte care te marchează, te emoționează și te schimbă. ■

POEZII

Va fi carte sau doar vis.
Marți e ziua fără teamă,
Fără glas și fără rost –
O aștept să se aștearnă
Peste timpul ce-i anost.
Și la prânz, cu demnitate,
Mă îmbrac în sens profund:
Până seara... uit de toate,
Căci... pământul e rotund.

Sentimente
Coca Popescu

Niciodată să nu te joci
Cu sentimentele zodiei.
Măsoară axa pământului
Cu echerul înfipt în aortă.
Nu va curge sânge,
Poate din când în când
Un strop de cerneală.
Gândul a obosit să mai creadă.
Clipa trăită intens e dulcele dar
Al secundeii desprinse de lume.
Suspendată, o stea
Tânjește după liniștea ta.
Minciuni, gesturi false
Înghesuite în cuvinte
Stau prinse
În plasa nopții de catifea. ■

Director al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov Alexandrina NIȚĂ	
Condeie ILFOVENE	
Editor: Centrul Român pentru Inițiativă Socială	Foto: George V. GRIGORE
Editor coordonator: Cătălin DRAGOMIR	DTP: Dan DULGERU
Redactor șef: George V. GRIGORE	Tipar: Tipografia București
Redactori: Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA, Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA, Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ	Tel. 0371.084.001 ; e-mail: condeieilfovene@gmail.com ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984 Publicație distribuită gratuit

Sușinuți de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov

Tineri artizani ai Ilfovului, premiați din nou la Olimpiada Meșteșugurilor de la Sibiu

Mai mulți elevi talentați din Ilfov, au participat în perioada 21-24 august 2025 la cea de a XXVIII-a ediție a Olimpiadei „Meșteșuguri artistice tradiționale” - faza națională, găzduită, ca de obicei, de Muzeul ASTRA în aer liber din Dumbrava Sibiului.

La ediția din acest an au fost prezenți 250 de participanți (dintre care 134 elevi în concurs, 18 elevi în afara concursului, profesori coordonatori și însoțitori, invitați speciali, voluntari și foști olimpici). În cadrul concursului au participat 25 de județe, precum și reprezentanți din Republica Moldova (24 de elevi din Dondușeni, Răuțel și Palanca însoțiți de 9 meșteri populari. Micii artiști din Răuțel și Dondușeni au fost prezenți la Sibiu în cadrul

George V. GRIGORE

proiectului *Meșteșuguri fără frontiere*, un proiect finanțat de Departamentul pentru Relația cu Republica Moldova) și Bulgaria (elevi și profesori de la National School of Arts din Sliven, însoțiți de colaboratorii de la Complexul Arhitectural-Etnografic Etara din Gabrovo).

Elevii din învățământul primar au participat în concurs, ca o formă de promovare a culturii populare la școlarii mici, și au fost premiați doar de Muzeul ASTRA.

Meșteșugurile reprezentate în concurs au fost olărit, modelat ceramică, pictat icoane pe sticlă, pictat icoane pe lemn, pictură naivă, încondeiat ouă, prelucrarea artistică a lemnului, sculptură lemn, mobilier pictat, prelucrare metal, pirogravură, xilogravură, confecționat măști, țesut în război orizontal, țesut în război vertical, confecționat piese de costum popular, confecționat păpuși, cusut, brodat, broderie pe piele, confecționat opinci, confecționat bice, confecționat pălării, împlăslit lână, confecționat podoabe, împletit fibre vegetale, împletit ciucuri, croșetat dantelă, confecționat podoabe de ceremonial, artă decorativă.

Printre surprizele acestei Olimpiade

sunt de remarcat workshop-urile demonstrative și interactive gratuite, de fierărie, mozaic, confecționat măști, țesut la gherghef, țesut în noduri, broderie pe piele și modelat ceramic. Nu au lipsit diverse expoziții și momente folclorice.

Festivitatea de închidere și premiere a ediției din acest an a Olimpiadei a desfășurat duminică, 24 august. La fel ca în anii precedenți, talentul elevilor din Ilfov a fost răsplătit cu premii și diplome.

Astfel, elevii susținuți de Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale din cadrul Consiliului Județean Ilfov, au obținut Premiul II la secțiunea „Icoane pe sticlă” – Ioana Mihalache (de la Școala nr. 1 Buftea – Centrul de Excelență), Premiul III la secțiunea „Pictură decorativă mobilier tradițional” – Ștefania Doru (de la Școala nr. 1 Buftea – Centrul de Excelență), iar Maria Bujoreanu de la Școala Nr. 2 din Buftea Mențione la secțiunea Pictură naivă. Alexandra Andrei (clasa a VI-a, secția Pictură naivă), Radu-Ioan Ștefan (clasa a VII-a, xilogravură) de la Școala nr. 1 Buftea – Centrul de Excelență, și Gabriel Popescu de la Liceul Teoretic „Ioan Petruș” din Otopeni (secțiunea măști populare) au primit Diplome de participare.

Profesori coordonatori și însoțitori au fost Mihnea Cristian Badea, Olivia-Mariana Ignătescu (Buftea) și Roxana-Marcela Popescu și Alexandru Dobre (Otopeni).

De asemenea, au fost premiați și elevii susținuți de Casa de Cultură din orașul Voluntari:

Premiul II la secțiunea mobilier pictat – Ana Sofia Păun (Școala Gimnazială nr. 1

„Anton Pann” din Voluntari, profesor îndrumător Irimia Eugenia) și Tania Gabriela Eremia (Liceul „George Călinescu” București, prof. îndrumător Iuliana Arsene).

Premiul III la secțiunea Pictură naivă – Maria Anastasia Păun (Colegiul Național „Victor Babeș” – București, prof. îndrumător Iuliana Arsene).

Diplomă de participare la secțiunea Pictură naivă pe pânză a primit Daria Gabriela Ludwig (Liceul „Nicolae Bălcescu” Voluntari, prof. îndrumător Arsene Iuliana).

Secieru Cosmina Vasilica a reprezentat Seminarul Ortodox „Sfânta Filofteia” din Brănești, participând la secțiunea Pictură icoane sticlă (prof. îndrumător Valeria Crăete). ■

TEATRU LA BUFTEA

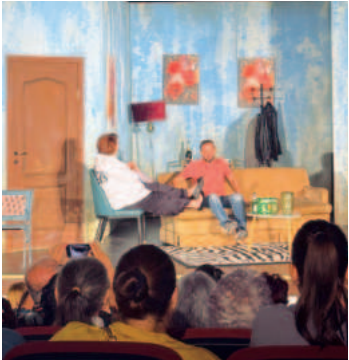

30 august 2025
Greu de ales

Spectacolul de teatru „Greu de ales” regizat de Răzvan Oprea, i-a avut ca protagoniști pe actorii Ecaterina Ladin, Cătălin Neamțu, Răzvan Oprea, Andrei Mateiu și Ana Odagiu. O comedie spumoasă, ca de obicei bine jucată, care poate fi privită strict prin prisma laturii sale comice, dar poate fi privită și serios, chiar dramatic. O comedie interactivă în care TU poți fi regizorul! Dacă în viața de zi cu zi de multe ori, te trezești la o răscruce și habar n-ai încotro să o apuci ce faci? Suni un prieten? Cauți pe google? Ghicești în zațul de cafea? De data aceasta actorii au făcut un pas mai îndrăzneț și au întrebăat direct spectatorul. Da, chiar el a putut să decidă unde se duce povestea lor. Iar actorii au fost gata să joace exact ce a hotărât spectatorul!

Într-un fel, fiecare spectacol „Greu de ales” s-a dovedit a fi o premieră! De ce? Pentru că povestea se schimbă de fiecare dată după cum vrea publicul. L-ai văzut o dată? Poți reveni a doua, a treia sau chiar a patra oară – niciodată nu va fi la fel. Așa cum se întâmplă și în viață (sau nu). Personajul Max e prins între două femei și două vieți. Ce să facă? Să se însoare de complezență cu Leonore, partenera stabilă și iubitoare, dar fără sclipirea magică, atât de atractivă? Sau să se întoarcă la Alice, marea lui iubire din tinerețe, care apare brusc în viața lui după 20 de ani? E complicat, e greu de ales, dar e treaba ta spectatorule să-l scoți din bucluc... sau să-l bagi mai adânc. Tu hotărăști! Regizorul Răzvan Oprea știe ce înseamnă comedia bună: „Comedia este cea mai bună terapie, iar oamenii au nevoie de râs mai mult ca oricând! În ultimii ani, spectacolele mele au atras peste 100.000 de spectatori. De ce? Pentru că râsul ne salvează spiritul. Și acum este momentul să ne bucurăm împreună de magia lui. Te așteptăm cu drag să faci parte din această experiență unică! Și să alegi! Pentru că votul ăsta nu ți-l anulează nimeni! Îl jucăm live pe scenă!”

Noi am încercat să fim imparțiali și ne-a reușit, deși ... m-au cam usturat palmele de la aplauze. ■

24 august 2025
Când mă fac mare

Spectacolul de teatru pentru copii „Când mă fac mare” a fost jucat de actorii Ema și Eric ai Teatrului Sufletos. Acesta a fost un spectacol presărat cu momente comice, în care copii au fost invitați să facă mișcare și să se gândească meseriile care le-ar plăcea și la valorile pe care le apreciază. Ca și în celelalte reprezentații, spectacolul s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 12 ani. Și de această dată a fost o poveste plină de haz și întâmplări neașteptate! ■

3 august 2025
Doi șoricești

Cu ceva teamă de mâțe sălbatice, la Palatul Cultural din Buftea, a fost prezentată piesa de teatru pentru copii „Doi șoricești”. Este vorba despre un spectacol inspirat de o poveste populară latino-americană în care doi șoricești - Martin și Martina - sunt prieteni din copilărie. Martin este îndrăgostit de Martina, dar aceasta se căsătorește cu un motan așa zis cuminte, spre disperarea lui Martin. Și de aici să vezi întâmplări care mai de care mai aventuroase. Spectacolul este o producție a teatrului „Poveștile din pod”. Spectacolul s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 12 ani. Cine a fost prezent a putut să descopere o poveste plină de haz, magie și întâmplări neașteptate. A fost un spectacol interactiv, cu mult umor, personaje savuroase și momente surprinzătoare pentru tinerii spectatori. ■

17 august 2025
Castelul Vrajitoareii

Un alt moment dedicat, în plină vacanță de vară, celor mici a fost teatrul cu marionete „Castelul Vrajitoareii”. Uneori, curiozitatea și teama te pot duce în locuri nebănuite. Eroina noastră a fost de data aceasta o fetiță curajoasă, care a ajuns după multe peripeții în Castelul unei Vrajitoare care – ce să vezi - se face mai frumoasă atunci când aude copiii țipând de frică. Datorită curiozității ei și cu ajutorul creaturilor din castel, fetița s-a înarmat cu și mai mult curaj și a învățat să fie și mai curajoasă. A învățat să nu se mai teamă de întuneric, fantome, șoareci, păianjeni și alte lucruri care o îngrozeau până atunci. Mai mult, o va învăța pe vrăjitoare că frumusețea nu se obține numai cu poțiuni și vrăji, ci și cu un suflet bun. Un spectacol cu păpuși și actori, cu multă muzică veselă și interacțiune cu copiii. Spectacolul este o producție a teatrului „Poveștile din pod”, iar distribuția a fost asigurată de actorii Ioana Ernea și Alexa Istrate. Piesa s-a adresat copiilor cu vârste cuprinse între 3 și 12 ani. Așa ați putut descoperi o poveste plină de haz, magie și întâmplări neașteptate! A fost un spectacol interactiv, cu mult umor, personaje savuroase și momente surprinzătoare. ■

Organizatori:
Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, Primăria Buftea Palatul Cultural Buftea

Pagină realizată de George V. GRIGORE

Premieră

Campionatul Mondial de Anduranță FEI 2025 – Young Riders & Juniori, în Ilfov

 ✍️ **George V. GRIGORE**

Oferind o nesperată șansă iubitorilor de sport ecvestru, Campionatul Mondial de Anduranță Ecvestră pentru juniori și tineret, dedicat sportivilor cu vârste între 14 și 21 de ani, va fi organizat anul acesta, în luna septembrie, în România, județul Ilfov. Este o premieră absolută! Astfel, începând cu 20 Septembrie, orașul Buftea va găzdui Campionatul Mondial de Anduranță Ecvestră pentru juniori și tineret, urmat de Concursul Internațional de Anduranță Ecvestră. Este pentru prima dată când un astfel de campionat mondial se organizează în estul Europei, iar România va fi reprezentată de un lot național complet. La acest eveniment sunt așteptați membri ai corpului diplomatic și oficialități din peste 30 de țări din întreaga lume.

Evenimentul este organizat de Federația Ecvestră Română, Autoritatea Națională pentru Sport, Consiliul Județean Ilfov, prin Centrul Județean Pentru Conservarea și Promovarea Culturii Județene Ilfov, Primăria Buftea și Asociația Club Sportiv Shagya Buftea.

„Am crezut încă de la început că acest concurs poate deveni o referință mondială și am făcut toate demersurile pentru ca Buftea să fie gazda lui. Este o șansă extraordinară pentru comunitatea noastră, cât și pentru România” declara recent primarul orașului Buftea, Gheorghe Pistol.

Pe 20 septembrie, traseele amenajate în jurul lacului Buftea și prin zonele împădurite din apropiere vor deveni arena unde cei mai pregătiți tineri sportivi ai lumii își vor demonstra rezistența și măiestria. Potrivit organizatorilor, 30 de țări s-au înscris oficial la start, un record absolut pentru această competiție. Numărul de

sportivi depășește participarea înregistrată la ultimele două ediții, desfășurate în Italia și Franța. Competiția de anduranță ecvestră testează rezistența și viteza cailor și călăreților pe trasee lungi, punând la încercare nu doar performanța fizică, ci și conexiunea dintre sportiv și cal.

Organizatorii așteaptă un public numeros, pasionat de sportul ecvestru sau curios să descopere atmosfera unui astfel de campionat mondial, aflat la un pas de noi. Vom reveni cu amănunte despre acest important eveniment în numărul din luna octombrie 2025. ■

Noaptea Muzeelor la Sate

Ca în fiecare an, pe 6 septembrie 2025, satele din România devin din nou scena unui eveniment cultural unic în Europa, dedicat patrimoniului rural și comunităților care îl păstrează viu - a treia ediție a „Noptii Muzeelor la Sate”.

Muzeele și colecțiile din mediul rural și-au putut anunța participarea până în data de 20 august 2025.

Evenimentul, organizat de Asociația „Da’ De Ce”, a propus pentru acest an o ediție specială, prin care să fie descoperite istoria vie, colecțiile locale, poveștile satelor și oamenii care le duc mai departe.

Programul: expoziții, tururi ghidate, ateliere, întâlniri cu meșteșugari și evenimente nocturne desfășurate în spații neconvenționale. Anul acesta,

sub umbrela „Noptii Muzeelor la Sate”, a fost prezentat și un proiect care-și propune dezvoltarea a cinci ecosisteme culturale vii ale zonelor rurale. Acestea au fost configurate pe baza nevoilor culese în edițiile trecute și au ca scop crearea unei rețele de sprijin, care să demonstreze că patrimoniul rural poate deveni motor pentru coagularea comunitară și regenerare locală. Parte din aceste ecosisteme este proiectul din Băița, județul Bihor, unde va fi complet regândită expoziția permanentă a Muzeului Învățătorului, cu implicarea directă a locuitorilor, folosind elemente multimedia și tehnici muzeografice contemporane. În Enisala și într-o a doua localitate din județul Tulcea, copiii din medii defavorizate

vor explora colecțiile locale prin ateliere creative, dezvoltate în parteneriat cu școlile și autoritățile locale.

În Densuș și Peșteana, din Geoparcul Țara Hațegului, județul Hunedoara, are loc o cercetare sociologică privind relația muzeelor satești cu comunitatea, dublată de ateliere educative și cărări participative.

În Crasna și Marin, din Depresiunea Silvaniei, vor fi documentate și arhivate digital interioare tradiționale și portrete ale purtătorilor de tradiții, alături de o campanie comunitară dedicată salvării gospodăriilor autentice. În Felmer și Șercaia, din Țara Făgărașului, va fi derulat un program de formare în studii muzeale pentru gestionarii

colecțiilor rurale și de lobby în sprijinul unei colecții muzeale care-și caută un nou administrator local.

„Noaptea Muzeelor la Sate” este deschisă tuturor muzeelor și colecțiilor din mediul rural. Organizatorii oferă promovare națională, sprijin în organizarea

activităților și includerea în platforma oficială a evenimentului. În Ilfov, și-au anunțat participarea la această ediție a evenimentului Casa Frusina din Corbeanca, Muzeu-Atelier Școala de la Piscu și Johny’s Antique Shop din Ghermănești. ■

 ✍️ **George V. GRIGORE**

„Cronica acului”, la Palatul Parlamentului

Antuanela ROȘIORU

Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO a organizat marți, 2 septembrie 2025, vernisajul expoziției „Cronica acului”, în parteneriat cu Asociația Semne cusute. Evenimentul este o inițiativă care depășește frumusețea incontestabilă a cămășii cu alțiță și deschide o călătorie a memoriei și identității, unde fiecare cusătură devine mărturie a tradiției, a comunității și a continuității culturale. În deschiderea vernisajului, deputatul Dumitrița Gliga, președintele Comisiei permanente comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO, a menționat: „Am gândit această expoziție, înainte de toate, ca pe un act de educație: despre autenticitate, despre responsabilitate culturală și despre felul în care patrimoniul poate deveni resursă pentru viitor. Cămașa cu alțiță nu mai este astăzi doar un obiect de patrimoniu. Este un manual viu. Fiecare punct – fie în cruciuliță, înaintea acului, întors sau colțișor – spune o poveste, transmite cunoaștere, iar fiecare împunsătură este o lecție despre răbdare și sens. A educa pentru patrimoniu înseamnă a forma capacitatea de a recunoaște originalul, de a respecta autenticitatea și de a respinge falsul. În acest sens, expoziția realizată împreună cu Asociația Semne Cusute este o lecție practică. Ea ne arată cum pânza simplă devine artă prin tehnici tradiționale, cum croiul fără

tipar respectă echilibrul și cum comunitatea reușește să transmită mai departe cunoașterea. Este dovada că educația prin patrimoniu a fost, este și va rămâne vie și actuală”. Românele au practicat slow fashion-ul cu mult înainte ca termenul să existe. Cămașa nu era doar o haină, ci o moștenire cusută cu rost, din materiale naturale, plină de simboluri și menită să dureze peste generații. Am și eu, în familie, multe cămăși păstrate cu grijă. Dar există una care îmi este cu totul dragă. Atunci când o port, simt forța străbunicii care a cusut-o cu toată dragostea ei. Este o forță care vine din ADN-ul românesc, din iubirea înaintașilor și din identitatea pe care o port cu mine. Cămașa cu alțiță ne oferă o lecție esențială: valoarea lucrurilor făcute cu mîgălă și respect pentru firesc. Aceste haine, născute din tradiție și dăruire, poartă o putere pe care niciun produs de serie nu o poate atinge. Ele ne dau energie și inspirație să avem grijă de resurse, de oameni și de continuitatea identității noastre. Rolul nostru, ca Parlament și ca parte a UNESCO, este să susținem aceste procese de educație, să le dăm vizibilitate și să construim politici prin care autenticitatea să fie protejată. Dar rolul fiecăruia dintre noi, ca cetățeni, este la fel de important: să purtăm cămașa, să o înțelegem în profunzime și să o transmitem intactă generațiilor viitoare”. ■

Regal de portrete la Palatul Mogoșoaia

George V. GRIGORE

Vernisajul expoziției „In Enigmata”, semnată de artiste Alida Velea și Marilena Zahiu, la Galeria Cuhnia a Centrului de Cultură „Palatele Brâncovenești de la Porțile Bucureștiului” a fost o experiență culturală de neuitat!

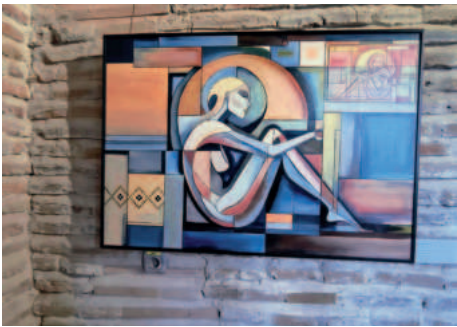
„Am fost întotdeauna captivată de felul în care o femeie reglează și ordonează lucrurile. Capacitatea aceasta de a scoate o lume mai mare sau mai mică din haos vine dintr-un travaliu intens, dintr-o cunoaștere adeseori nedeclarată a sufletului. Sunt puse la lucru forțe secrete personale, intuiții luminoase, intenții armonice – nenumărate mecanisme de ajustare și acomodare la necesitățile tot mai aspre ale unei societăți pline de pretenții”

Alida Velea

„Cunoașterea de sine e tot mai fragmentară. Relația cu propria persoană e întreruptă și, în peisajul tulburat al lumii, o femeie e în pericol să se vadă pe sine prin segmente de chip, de gest. Caut să unific aceste frânturi: în intimitatea pe care nu trebuie să o pierdem, femeile se pot cunoaște pe ele însele ca întreg – cu trăiri complexe, cu atitudini nenumite, cu propriile căutări”

Marilena Zahiu

Venind din școli diferite de pictură – Marilena Zahiu, din școala românească, Alida Velea, din școala engleză – cele două artiste expun un regal de portrete. Cu două voci distincte, autoarele tratează aceleași teme: ce se poate ghici dintr-un portret? Și ce se poate cunoaște cu adevărat? Răspunsurile sunt diferite, dar vorbesc limpede despre spiritul contemplativ, despre internalizarea și conținerea tuturor situațiilor, despre capacitatea de a organiza un haos incomprehensibil și de a-l traduce în ordine grațioasă – toate, dovezi că

Prima participare românească la Cupa Mondială de Artă Florală de la Haga

În perioada 28-31 august 2025, s-a desfășurat la Haga Cupa Mondială de Artă Florală (World Forum The Hague – Churchillplein 10, 2517 JW Haga). Pentru prima dată în istorie, Asociația Antreprenorilor din Domeniul Floristic(AADF) a trimis un concurent român la Cupa Mondială, pe doamna Claudia Tararache, florist profesionist, certificat cu diplomă de master în Design Floral Internațional și ambasador pentru „Floral Fundamentals”. În această competiție i-a fost asistentă, Sara-Lisa Ludvigsson din Suedia. Claudia Tararache are experiență profesională internațională: lucrările de design floral apărute în cartea „Lisianthus – TheSpecial Flower”, demonstrație florală pe scena InterfloraWorld Cup – Manchester, locul 2, cu „Bouquet de Mariée”, la Fleuramour, în Belgia, 17 lucrări de design floral câștigătoare publicate în revista Fusion Flowers Magazine. Participă la competiția florală din Haga în urma unui concurs organizat de AADF.

Antuanela ROȘIORU

AADF este singura asociație din domeniul floristic din România, care este membru FLORINT (Internațional Florist Organisation) – organizație umbrelă pentru 23 de asociații profesionale de floriști, din toate colțurile lumii. Activitatea asociației este orientată spre profesionalizarea meseriei de florist în România, arta florală fiind încă tânără, fără o istorie prea bogată în țara noastră. Asociația funcționează de 10 ani și are o activitate continuă de educație, sprijin și dezvoltare pentru antreprenorii din acest domeniu. O dată la 2 ani organizează Cupa României de Artă Florală și între acești ani, Curs pentru Concurs – evenimente de educație și progres pentru domeniul floristic din România. AADF, prin reprezentantul său, Nicu Bocancea (FLORĂRIA IRIS-București) a obținut locul 4 la Cupa Europeană de Artă Florală din 2022 din Polonia. Prima participare a României la această competiție internațională s-a încheiat cu un merituos loc 9 din 24 de participanți. ■

„A doua familie” de la Centrul Cultural din Buftea pe marea scenă a „Cantus Mundi Fest 2025”

George V. GRIGORE

Talentații copii din Buftea, membri ai grupului „A doua familie”, au fost prezenți sub bagheta dirijorului Mărioara Marcu, la ediția din acest an a festivalului „Cantus Mundi Fest 2025!”, care s-a desfășurat între 14 și 17 august la Constanța. Ansamblul Vocal-Instrumental „A doua familie” al Centrului Cultural din Buftea a deschis festivalul cu eleganța muzicii

clasice, susținând un recital special pe scena-corabie „Cantus Mundi România”. La finalul serii, emoția a atins cote maxime când au cântat alături de Felicita Filip, „Pseudofabula”. Pe 15 august artiștii ilfoveni au dat energia serii rock cu un recital electrizant, iar în încheiere au urcat pe scenă alături de legendara trupă „Compact”, un vis mai vechi devenind realitate! Pe 16 august, folclorul ne-a adus „acasă”,

cumva, pentru că au susținut un recital autentic, iar în finalul serii au cântat împreună cu Ioana Ștefan și Frații Cazanoi, într-o horă a sufletului românesc curat. În ultima zi a festivalului, grupul ilfovean a pășit cu emoție pe scena Cazinoului din Constanța, clădire emblematică a litoralului, în cadrul Galei Festivalului, unde a încheiat această frumoasă călătorie muzicală, cu un recital care a inclus piese precum „Nebun de alb”,

„Poem”, „Acasă” și „Asta este vara mea”. În fiecare seară, cei din „A doua familie”, au cântat cu acompaniament la pian și chitară, lucru care a dat profunzime și autenticitate fiecărui moment. Pentru acestea toate, artiștii au mulțumit tuturor celor care le-au fost alături, celor care i-au ascultat, aplaudat și simțit muzica! Pentru ei, muzica este mai mult decât sunet – este legătura care îi face „A doua familie”. ■

„A doua familie”, concert la „Gala Elevilor de 10”

Sala „Constantin Stere” din Palatul Parlamentului a găzduit joi, 28 august a.c. a doua ediție a Galei Performanței Elevilor de Nota 10, eveniment organizat de Comisia pentru drepturile omului, egalitate de șanse, culte și minorități din Senatul României. Festivitatea a fost organizată pentru cei mai buni elevi din țară, care au obținut media 10 la Evaluarea națională și la examenul de Bacalaureat. În acest an s-au înregistrat 85 de medii maxime, cu zece mai multe decât în 2024,

însă doar 23 de absolvenți au obținut media 10 la Bacalaureat – cel mai mic număr din ultimul deceniu. Momentele artistice au fost susținute de corul ilfovean „A doua Familie”, din Buftea, parte a programului Cantus Mundi, sub bagheta dirijorului Mărioara Marcu, aducând un plus de emoție și solemnitate evenimentului. Tinerii noștri artiști au adus, prin muzica lor, emoție și bucurie într-o zi dedicată excelenței și performanței școlare. Ne mândrim cu talentul și dedicarea cu care

copiii și profesorul de muzică Mărioara Marcu, care îi pregătește și îndrumă, se implică în evenimente deosebite și promovează județul. Elevii au fost felicitați și aplaudați de oficialitățile prezente. Instituțiile care nu au putut fi fizic la gală au transmis scrisori de apreciere, între acestea numărându-se Avocatul Poporului, Institutul Național de Statistică, Comisia pentru învățământ, știință și inovare din Senat și Ministerul Culturii. ■

George V. GRIGORE

„Cucii din Brănești” ne-au reprezentat din nou pe meridiane mediteraneene

George V. GRIGORE

Asociația Culturală „Cucii din Brănești” a fost invitată să participe la Marea Paradă Internațională a Măștilor Tradiționale „Identități” din periOada 1-2 august 2025, găzduită de localitatea Fonni din Sardinia, Italia.

La acest eveniment au participat grupuri de mascați din Franța, Spania, Portugalia, Croația, Lituania, Ungaria, Bulgaria, Serbia, India și Mexic, precum și numeroase grupuri locale. A fost cea de-a VIII-a ediție a unui eveniment care unește ritualuri, măști și identități din întreaga lume. Măștile, sunetele și simbolurile străvechi au animat aleile și bulevardele din Fonni, într-o călătorie transcendențială prin tradiție și cultură. Cu ocazia Festivalului Identidades, Cucii din Brănești au descoperit un oraș fermecător cu oameni ospitalieri. Fonni, din Sardinia! Cucii au descoperit un oraș care se prezintă vizitatorilor chiar de la intrare prin multe „murales” (pereți de case pictate). Străzile sunt decorate cu picturi murale care prezintă istoria, tradițiile și viață de zi cu zi a comunității. Fonni (în sardă „Fonne”) este un oraș de aproximativ 4.000 de locuitori din Sardinia, provincia Nuoro (Italia). Este orașul cu cea mai mare înălțime din Sardinia, ridicându-se la 1.000 de metri deasupra nivelului mării și este situat într-un peisaj frumos, cu păduri de castani. Fonni este și un centru de sporturi de iarnă, cu linie de teleschi către Monte Spada și Bruncu Spina. Situat pe Masivul Gennargentu, Vârful Monte Spada, care se înalță în apropiere, este întotdeauna acoperit de zăpadă în timpul sezonului de iarnă, fiind singurul loc de pe insulă cu instalații de schi. Termenul „Fonni/-e” derivă probabil din latinescul „fons”, care înseamnă „fântână” sau „zeul izvoarelor”. De fapt, satul are numeroase fântâni arteziene cu apă de izvor. Hoinărind pe străzile satului, veți întâlni clădiri de mare interes cultural și religios, cum ar fi Bazilica „Santa Maria dei Martiri”, construită de meșteri milanezi între 1702 și 1706, „Muzeul Culturii

Pastorale”, unde puteți retrăi aspecte ale tradiției agricole și pastorale din Fonni, dar și numeroasele picturi murale care decorează străzile orașului, înfățișând scene din viața de zi cu zi. În jurul orașului Fonni există numeroase vestigii arheologice ale unor civilizații antice, cum ar fi Nuraghi, construcții din piatră datând din 1800-900 î.Hr. Cel mai reprezentativ sit este în Madau, unde puteți admira „Mormintele Giganților”, numite așa datorită dimensiunilor lor

monumentale ce ne lasă fără răspunsuri. Cu ocazia Festivalului Identidades, Cucii au descoperit și orașul Mamoiada, faimos pentru tradiția sa unică legată de măștile specifice „Mamuthones”. Situată la doar 20 km de Fonni, Mamoiada este cunoscută pentru una dintre cele mai vechi și reprezentative forme de expresie culturală ale insulei Sardinia. În localitate funcționează „Muzeul Măștilor Mediteraneene”, care atrage turiști din întreaga lume. De asemenea,

atelierile meșteșugărești și magazinele locale păstrează vie această tradiție, oferind vizitatorilor ocazia de a admira și achiziționa numeroase suveniruri și măști tradiționale autentice. Un muzeu asemenea este „Muzeul Măștilor” din Binche, Belgia! Pentru întreaga lor activitate de reprezentare la nivel de țară, dar și internațional, cred că grupul tradițional al Cucilor din Brănești merită să aibă un muzeu al lor, asemănător cu cel al muzeelor europene „surori”! ■

Bâlcii de Sf. Mărie Mare de la Ciolpani, reper comunitar

Bâlcii este un târg mare ținut în anumite perioade ale anului, la sărbători importante și însoțit de spectacole și de petreceri populare. Ca sinonime avem „drăgaică” sau „iarmaroc”, „gălăgie”, „hărmălaie”, „tevatură”, „tărăboi”, „zăpăceală”. Oamenii se adunau și socializau cumpărând și vânzând, mâncând și bănd, făcând schimb sau troc, distrându-se în diverse moduri, participând la spectacolul general. Multe din produsele meșteșugărești își găseau astfel cumpărători, fiind căutate împletiturile de răchită, produsele fabricate din pânză, piele, lemn, lut și fier. Se vindeau și animale (vacă, porci, cai, iepuri etc.), păsări, produse ale câmpului (legume, cereale) și materiale de construcție. După 1990, aceste târguri au avut o perioadă de stagnare.

Marfa venită din Turcia și China, din consignații a luat locul meșterilor populari, care și-au văzut piața restrânsă, aproape de dispariție. Dar nevoia de socializare a comunității reînvie aceste tradiții, un exemplu fiind Bâlcii de Sf. Mărie ținut în fiecare an în comuna Ciolpani. Odată anunțat, mii de oameni au venit pentru cumpărături de iarnă și pentru a se bucura de atmosfera de sărbătoare. Pe 15 august, evenimentul cu o istorie de peste 300 de ani, a adunat din nou mii de vizitatori veniți nu doar din zonă, ci și din alte colțuri ale țării. Târgul de Sfânta Maria Mare, considerat de localnici un reper al sfârșitului de vară, a fost un prilej atât de cumpărături, cât și de întâlniri între familii și prieteni. Atmosfera de bazar s-a instalat chiar cu o zi – două înainte, când au fost ridicate corturile și chioșcurile. Cu o ofertă diversificată, negustorii zilelor noastre s-au așezat la vorbă cu trecătorii și curioșii. S-au vândut de toate, de la conserve de iarnă, la cazane și ceramică. Lumea a fost atrasă și de zona grătarelor, cu tradiționali mici, cu pastramă și cârnați, stropite din belșug cu bere rece. Copii au avut locul special de joacă, cu castele gonflabile, cu vată de zahăr și înghețată. Să te dai în coțomedii (în lanțuri), să ascuți o muzică populară, să mănânci o turtă dulce... Bucuria cetățenilor care se adună în fiecare an cu această ocazie este foarte mare. Pentru locuitorii din Ciolpani, Bâlcii de Sfânta Maria Mare rămâne o tradiție, care anunță începutul pregătirilor pentru iarnă și rămâne unul dintre cele mai importante evenimente ale comunității. Doar prin reluarea acestor vechi petreceri populare se pot revigora și meșteșugurile tradiționale reprezentative pentru bucuria producătorilor, dar și a cumpărătorilor. ■

George V. GRIGORE

Ziua Limbii Române

De la Concertul limbii române de pe treptele TNB, la Marea Dictare Națională

Cătălin DRAGOMIR

Din 2013, la 31 august, este sărbătorită, în general unde trăiesc români, prin diverse evenimente, Ziua Limbii Române. În Republica Moldova, sărbătoarea este marcată, an de an, din 1990. Din 2006, la 31 august pe treptele Teatrului Național din București, se organizează „Concertul limbii române”, un eveniment menit să promoveze libertatea de a vorbi limba română. Propunerea legislativă de instituire a Zilei Limbii Române a fost inițiată în 2011, la propunerea senatorului PNL Viorel Badea, fiind semnată de 166 de parlamentari aparținând tuturor partidelor parlamentare din România. În expunerea de motive, inițiatorul propunerii legislative explică faptul că „importanța limbii române nu trebuie marginalizată de tendințele actuale către globalizare, deoarece limba română reprezintă fundamentul identității naționale, un punct deosebit de important pentru consolidarea unei societăți puternice și unite”. Această propunere a fost adoptată de Parlamentul României în 2013. Conform legii, Ziua Limbii Române este marcată de autoritățile și instituțiile publice, inclusiv de reprezentanțele diplomatice și institutele culturale ale României, precum și de alte instituții românești din străinătate, prin organizarea unor programe și manifestări cultural-educative, cu caracter evocator sau științific.

Nevoia românilor de limba română

De ziua limbii române este bine să ne gândim la starea limbii și să veghem asupra ei, a atenționat, cu acest prilej, Ioan Aurel Pop, președintele Academiei Române. ”Ce frumos ar fi să ne prețuim limba! Pentru aceasta, lucrul cel mai simplu ar fi să o studiem cu seriozitate. Alt lucru simplu ar fi să facem orice anunț public, orice inscripție destinată opiniei publice din România, orice titlu de conferință, orice nume de firmă etc. în românește. Limba oficială în România este încă limba română. Cea mai bună cale de respect a acestei prevederi constituționale este să folosim limba română pe teritoriul țării noastre. Aceasta este și o formă practică de înțelegere. Știm cu toții că suntem globalizați, că engleza ne este a doua limbă, că fără engleză nu putem comunica în lume, dar asta nu înseamnă că româna trebuie pusă între paranteze. Orice comunicare destinată publicului trebuie să fie făcută întâi în românește, iar apoi, în planul al doilea, ea poate să fie tradusă în orice limbă. Firește, dacă decidenții nu ar fi de acord cu așa de multă limbă română, atunci eu m-aș mulțumi și cu româna pe locul al doilea, adică după titlul în limba străină să urmeze traducerea în românește. Azi, mai toate firmele de pe străzi, din localuri, din locuri publice sunt în engleză sau alte limbi. Nici meniurile din restaurante nu mai sunt în românește. Titlurile congreselor, colocviilor, sesiunilor științifice sunt date adesea exclusiv în engleză, chiar

dacă nu participă niciun străin la acele manifestări. (...) a scrie titluri de evenimente de pe teritoriul României doar în limbi străine nu mi se pare de bun simț. Nu este nimic naționalist aici, dimpotrivă. Aceste fapte arată adesea inconștientă, dar, câteodată, arată o lipsă de demnitate, o desconsiderare (a celor care fac asta) la adresa poporului român, o lipsă de respect pentru forma cea mai înaltă de comunicare a românilor, o neglijare a menirii lor de formatori de opinie. A folosi și cultiva limba română pe teritoriul României nu este decât un act normal, care nu jignește pe nimeni și nu tulbură alte limbi și alte popoare. La fel de întâmplă cu poloneza în Polonia, cu bulgara în Bulgaria sau cu maghiara în Ungaria. Vă rog să constatați câți americani știu limbi străine. De ce trebui

ca toți românii să știe engleza sau o altă limbă? Ar fi probabil extraordinar de bine ca toți oamenii să vorbească engleza, dar nu se va întâmpla niciodată asta. Toate popoarele înțeleg și vorbesc, în primul rând, limbile proprii și nu renunță la ele. Tot ce spun aici se poate verifica ușor, pentru că suntem într-o eră a comunicării și trăim într-un spațiu deschis, un spațiu al liberei circulații. Mai mult, ca să putem învăța să vorbim ușor alte limbi, trebuie să ne știm bine limba maternă. Așa este și așa a fost de când e lumea. Duiliu Zamfirescu, în debutul ciclului său de romane numit al Comăneștenilor („Viața la țară”, „Tănase Scatiu”, „În război”, „Îndreptări”, „Anna”), scria un motto semnificativ, azi complet uitat și el: „Suntem datori să citim în limba noastră. Popoarele mari nici nu cunosc alte limbi”. Faptul că nu mai suntem un popor mare, așa cum se considerau românii imediat după Marea Unire, ne obligă să cunoaștem alte limbi, dar nu ne scutește deloc de cunoașterea limbii române; altminteri, în curând, nu vom mai fi nici mari și nici mici, ci nu vom mai fi deloc. Poți să știi românește și să nu fii român, dar nu poți să fii român fără să știi românește. Limba ne ține în viață aproape pe fiecare popor. Fără limba noastră cea română nu vom mai fi deloc. Și ar fi de plâns. Noroc că nouă și plânsul ne este în limba română”, a scris în mesajul său academicianul Pop. Și în acest an, cu ocazia Zilei Limbii Române, Academia Română și Academia de Științe a Moldovei au organizat ședință festivă ”Limba noastră cea română”.

Omagiu devenit tradiție

Duminică, 31 august, la Chișinău, Ministerul Educației și Cercetării, a organizat în Piața Marii Adunări Naționale a III-a ediție a manifestării ”Marea Dictare Națională”, eveniment care a reunit peste 2.000 de participanți din toate raioanele (de patru ori mai mulți decât la prima ediție din 2023). De asemenea, în 25 de raioane ale Republicii Moldova au fost organizate evenimente similare. În acest an, textul dictării a fost din proza lui Vladimir Beșleagă, fragment din „Cărțile copilăriei mele”. Startul a fost dat de președintele României Nicușor Dan și de președintele Republicii Moldova, Maia Sandu.

La București, startul sărbătorii a fost dat de Institutul Cultural Român

La București, startul sărbătorii a fost dat de Institutul Cultural Român prin expoziția „Imaginea cuvântului – Desenând limba română care a reunit lucrările a 17 membri ai Asociației Clubul Ilustratorilor – o selecție curatoriată de Andreea Constantin Moise. Expoziția poate fi vizitată până în data de 25 septembrie. Evenimente dedicate Zilei Limbii Române au fost organizate și în alte capitale și orașe din lume, unde există comunități românești – Paris, Lisabona, Varșovia, Istanbul, Tel Aviv, Madrid. ■

Celebra Ioana Radu, discipolul a trei lăutari celebri

Ioana Radu a fost o mare cântăreață de muzică populară, romanțe și lăutărească, îndrăgită de foarte multă lume care a văzut-o în spectacole sau a ascultat-o la radio și mai ales care a văzut-o la televizor.

Ioana Radu (pe numele adevărat Eugenia Braia) s-a născut în București la data de 17 februarie 1917. A avut o soră, pe Măia Braia care și ea a fost o cântăreață de mare succes. Amândouă au fost colaboratoare cu marile case de înregistrări Electrecord și Odeon. Ioana Radu a învățat să cânte de mică, de la trei lăutari - Ion al lui Tache, Gheorghe al lui Gaga și Limbă, tocmiți să cânte la cârciuma „La ieftenirea traiului” a tatălui său Constantin Braia. De la ei a cules și-a învățat primele cântece populare și lăutărești. Studiile liceale le-a făcut la Craiova, unde s-a stabilit familia sa și unde profesoara de muzică Elena Simionescu a îndrumat-o să-și dezvolte apetența către romanțe, având o voce foarte potrivită pentru acest gen de muzică. După mutarea la Calafat și Corabia în 1936, a revenit în București. Aici, cu ajutorul cântărețului Petre Alexandru, se înscrie la un concurs de muzică populară organizat de Societatea Română de Radiodifuziune, alături de 800 de concurenți. S-a prezentat cu piesele „În pădure la Stoenesti” și „Dorule și-o boală grea”. Au fost admise Eugenia Braia (Ioana Radu) și Eugenia Nedelcu (Rodica Bujor). Comisia, condusă atunci de Theodor Rogalski, a fost alcătuită din soprana Valentina Crețoiu, tenorul Aurel Alexandrescu, Alfred Pogoni, Grigoraș Dinicu, compozitorul Alfred Alessandrescu și Ion Filionescu, cel care i-a ales pseudonimul artistic „Ioana Radu”. A cântat prima oară la Radio pe 30 aprilie 1939, într-un program de muzică ușoară cu Petre Alexandru și Măia Braia, cu numele de Jana Radu, fiind acompaniată de Ansamblul „Serenada” condus de Sandu Marian. Melodiile pe care le-a interpretat au fost „Pădure și iar pădure”, „De cine dorul se leagă” și „Dorule”. Debutul folcloric real, cu pseudonimul ales de Ion Filionescu, s-a produs în 29 octombrie 1929, în cadrul căruia a prezentat un buchet de melodii populare „Dorule și-o boală grea”, „Când o fi la moartea mea”, „Am iubit și-am să iubesc”, „Mă suii pe dealul Cernei”, „La Ciolpan, la crucea înaltă”, „Foaie verde ca cicoarea”, toate în acompaniamentul orchestrei Vasile Julea. După succesul de la Radio a ajuns la Pitești unde 6 luni a cântat la restaurantul „Azuga”. Acolo a avut drept acompaniament orchestra fraților Malek din Lugoj. De trei ori pe săptămână revenea în București pentru a susține micrecitaluri la

Radio. După ce contractul din Pitești a expirat s-a stabilit definitiv în București, cultivând cu mare succes de public valorile muzicii populare în vestitele restaurante și grădini de vară ale timpului la „Potcoava”, „Princiar”, „Motanul negru” și „Cina”, acompaniată de formațiile instrumentale Vasile Julea, Dumitru Spirescu-Oltenița, Nicușor Predescu, Victor Predescu, Nicu Stănescu și altele. Concomitent, în urma sfatului primit de la Gabi Michilescu (un mare impresar al artiștilor Maria Tănase și Petre Ștefănescu-Goangă) se dedică interpretării romanței românești. După război, și-a continuat activitatea concertistică la Radiodifuziunea Română, la Teatrul de Estradă „Constantin Tănase” (unde cânta și Maria Tănase), la Circul de Stat și la Orchestra de muzică populară „Barbu Lăutaru”. În 1947, a cântat cu Maria Tănase, Rodica Bujor, Ion Luican, Petre Gusti și Nicu Stoenescu, la sărbătorirea a 40 de ani de carieră a compozitorului Grigoraș Dinicu, la Ateneul Român, având drept acompaniament Orchestra „Barbu Lăutaru” dirijată de Victor Predescu. Ioana Radu a participat la Festivalul național de romanțe „Crizantema de Aur” și a făcut parte din juriul Festivalului concurs „Maria Tănase” de la Craiova încă de la prima ediție din 1969. În anul 1987, când regizorul Ion Popescu Gopo a filmat „O zi în București” a interpretat melodia „Aș vrea iar anii tinereții”. În film au apărut cântând și Gică Petrescu, Anda Călugăreanu și Angela Similea. În același an 1987, regizorul documentarist Pompiliu Gâlmeanu realiza filmul „Omagiul romanței – Ioana Radu”, al cărui personaj principal a fost. În 1961, pe când mergea într-un turneu pe șoseaua Orșova-Caransebeș, autobuzul care transporta artiștii a fost implicat într-un accident de circulație și Ioana Radu a fost grav rănită la picioare și a rămas cu multe sechele pe viață. Înainte de a se retrage a cântat pe marile stadioane din Timișoara, Arad și Cluj-Napoca, în fața a zeci de mii de spectatori. Un lucru mai puțin știut, este că Ioana Radu a fost „a doua femeie motociclist din România”, aspect dezvăluit într-un interviu la TVR. Interzisă în regimul Dej, artista a revenit pe scenă după 1965. De-a lungul vremii a obținut numeroase premii, printre care și titlul de „Artist Emerit al Poporului”. A înregistrat multe discuri la Electrecord. Pe 8 februarie 1987, la Sala Radio, s-a desfășurat spectacolul aniversar „Omagiu romanței” cu ocazia împlinirii a 70 de ani de viață ai artistei. Printre invitații care au cântat pe scenă s-au numărat Cleopatra Melidoneanu, Elvira Cârje, Dorin Teodorescu, Petre Gusti, Alla Baianova, Nicolae Nițescu, Angela Similea, Corina Chiriac, Marius Țicu, Ștefania Rareș, Daniela Condurche și alții. S-a stins în 1990. ■

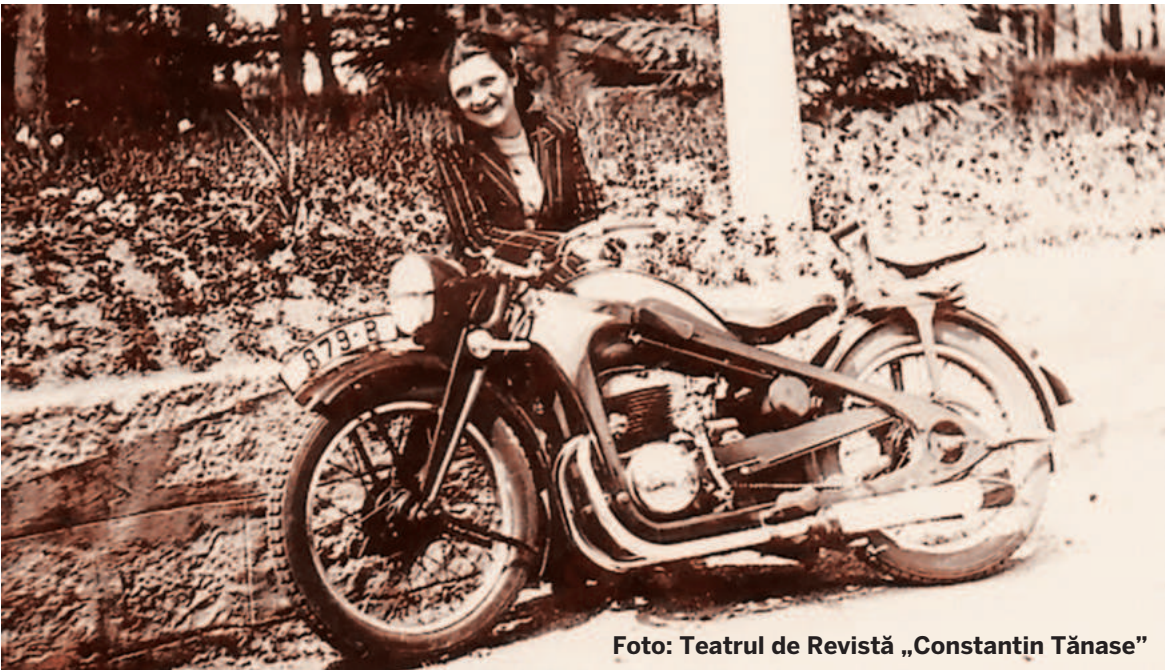

Foto: Teatrul de Revistă „Constantin Tănase”

✍ Victor COLONELU, regizor film

✍ George V. GRIGORE

Mili de la Jilava și armonii columbiene la Piscu

Câteodată visele sunt o anticameră a realității. Ele ne pregătesc pentru ceea ce urează. Sunt un fel de săgeți cu bilețele trimise în viitor. Prinzi săgeata și citești bilețelul. Astfel, la Muzeul de la Piscu a fost găzduită una dintre cele mai exotice întâmplări artistice. Este vorba despre întâlnirea trupei „Frente Cumbiero” din Columbia, cu lăutari de excepție de la noi, într-un jam session de senzație. Au fost două zile când muzeul și împrejurimile au fost inundate de muzici cuceritoare. În timp va rămâne drept mărturie albumul „Gipsy Cumbia”, înregistrat cu această ocazie în Muzeul de la Piscu. Astfel, s-a împlinit un vis: un album de muzică creat la întâlnirea dintre România și Columbia. Un vis visat în România de Larisa și în Columbia de Mario. Cine este Mario? Un activist generos și curajos al muzicii columbiene. Și astfel am pus împreună arome muzicale de „Șaraimanic & FRENTE CUMBIERO Gipsy Cumbia! ”. Totul a pornit după ce toți cei prezenți s-au încărcat cu iubire la „Roda del Mundo Gipsy Colombia” care a avut loc la Grădina Botanică și s-a intrat în studio cu artiștii columbieni invitați la Roda: Mario Galeano – Director Artistic & guacharaca, El Leon Pardo - gaita, trompeta & voz, Pedro Ojeda - percusión, Marco Fajardo - clarinete y saxo tenor, Sebastian Rozo - bombardino (euphonium). Familia Scripcariu de la Piscu a chemat muzicienii legendă ai muzicii lăutărești: Marin Alexandru – vioară & lead, Cristinel Turturică - țambal, Marius Gore - contrabas, Mili de la Jilava - voce & acordeon și muzicieni din generația nouă și bună: Cosmo – percuție, Ștefan Milutinovici - fluier & caval.

Ce este Roda? Aceasta se dezvăluie lucind și strălucind. Din lumina nopții spre lumina zilei, Roda se dezbracă de vălurile nocturnului provocând cu îndrăzneală vibrația diurnului. Se cheamă ritualic Soarele să se lase alchimizat într-o veritabilă Roda del Mundo, cu atât mai mult cu cât se pregătesc, se prepară aproape 8 ore de muzică și dans într-un amestec de trăire și descoperire. De la amiază la apus, cât e Soarele Sus. Muzica lăutarilor români înfruntă topindu-se, se amestecă cu și într-un însoțire lângă muzica artiștilor columbieni. Armoniile sunt dense, intense, aerate continuu de suflarea și sufletul fiecărui artist ce-și va dărui cerului, pământului, fiecăruia dintre noi, cântarea și incantarea. Roda del Mundo este atunci când „Gipsy Colombia” celebrează o nouă formă de expresie muzicală, ea fiind continuată de Frente Cumbiero, grupul de artiști promotori al mișcării New Cumbia / Psychedelic Cumbia din Bogota. UFe ne va fi DJ și căutător de muzici din toată lumea. Ca noi să ne găsim dansul ce îl însoțește. La Roda del Mundo se cântă la prima vedere, la prima întâlnire. Muzicieni din culturi diferite se cunosc doar la probele de sunet și se recunosc în timp ce cântă. Se lucrează cu energia, cu deschiderea totală, cu sufletul. Asta e ceea ce face din Roda del Mundo un moment privilegiat, irepetabil. Muzicile sunt peste tot pământul. Când se reîntâlnesc, se recunosc. Pe tăcute, mai bine zis pe cântate. Duc ele taina asta. Muzicile sunt mantrele pământului. Roda e o manieră, o formă de spectacol inițiată de Șaraimanic, în care muzicienii cântă împreună, așezați într-un cerc. Privind unii spre ceilalți, împărtășind și hrănindu-se din aceeași energie. Fără să se fi cunoscut înainte. Povestea vine din samba braziliană. Muzicieni excepționali din diferite colțuri ale pământului se întâlnesc pentru prima dată într-o „roda” căutând conectarea, armonia și, în cele din urmă, Creația. Rezultatul este spontan, foarte personal și de fiecare dată excepțional. Roda del Mundo frizează ideea de viu, de real, de unic, de irepetabil. De data aceasta, „sufletele sălbatice” ale celor două muzici s-au întâlnit și s-au iubit. Abia așteptam să împărtășim cu voi albumul rezultat „Gipsy Cumbia!”. ■

George V. GRIGORE

Casa tradițională din „Parcul dintre flori” din Buftea capătă contur

Proiectul de „Relocare a Casei lui Lișcă din Dărăști” la Buftea, în „Parcul dintre flori” continuă cu spor. Se dorește ca acest proiect să devină un exemplu de bună practică pentru această inerentă abordare către toate comunitățile din zona Munteniei. Proiectul include toate etapele necesare pregătirii pentru mutarea „in situ” a casei respective (proces de fotografiere și fixare a planurilor arhitecturale, urmat de „desfacerea” bucată cu bucată a construcției și pregătirea pentru relocare;

demontare, curățare, conservare, reconstituire sau reconstrucție), transportul, depozitarea temporară și construcția propriu-zisă (ridicarea „scheletului” de lemn și piatră (fundatii, stâlpi, câpriori, urși, tălpi etc.), umplerea pereților cu vâlătuci de pământ frământat cu pleavă și paie, tencuire, acoperire, văruire, finisare), care va beneficia și de participarea voluntarilor și specialiștilor.

Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, împreună cu Primăria orașului Buftea și Asociația „Monumente renăscute” susțin proiectul local de salvare a patrimoniului vernacular ilfovean. ■

Conacul „Hagi Theodoraky” din Grădiștea, o comoară în ruină

prof. Marius-Ovidiu SEBE

Situat la sud de Lacul Căldărușani, lângă Biserica Adormirea Maicii Domnului, având adresa Str. Bisericii Măxineni nr. 10 (fosta adresă: Str. Bisericii nr. 589) este o clădire de la jumătatea secolului XIX-lea – începutul secolului XX-lea. Conacul a fost ridicat ca reședință de vară de arhitectul Ruher în anul 1896. Familia Theodoraky păstrează moșia până în anul 1949. Proprietatea este naționalizată prin Decretul nr. 83 din anul 1949, iar până în anul 1953, conacul și parcul au rămas în gospodăria colectivă a satului Grădiștea. Între 1953 și 1974, conacul a fost destinat școlii satești, iar după ridicarea noului imobil pentru școală, conacul este transferat în administrația Transcom de către Consiliul Județean Ilfov, în februarie 1976. Din păcate, clădirea nu este înscrisă în Lista Monumentelor Istorice. Poate ar trebui un efort în acest sens din partea Direcției Județene pentru Cultură Ilfov. Conacul a fost vandalizat și se afla în stare avansată de degradare. Este o construcție în stil eclectic de tranziție la limita dintre eclectic și neoromânesc. Decorațiuni, stucaturi, ancadrame și picturi ca aici nu am văzut până acum. Nu cred că o construcție de dimensiunile acestui conac mai deține o asemenea broderie, mai ales în interior. Acum câțiva ani am avut o bănuială că nu va mai rămâne nimic din el și nu m-am înșelat. Astăzi nu au mai rămas

decât bucăți de temelie și niște cărămizi risipite. Hagi Theodoraky a avut nouă copii, din care doi au murit de tineri. Au rămas trei fete și patru băieți. Toți s-au ocupat cu comerțul după ce au făcut practică în prăvălia tatălui lor. El a extins afacerea de lipscănie, cumpărând prăvălii și terenuri prin tot orașul. Deși nu știa carte, Hagi Theodoraky și-a creat un păienjenis negustoresc. Peste 200 de negustori erau prezenți în catastiful firmei. El a fost chiar și un întreprinzător ingenios în ceea ce privește transportul mărfurilor. Primele magazine ambulante care aduceau marfa mai aproape de cumpărător au fost create la inițiativa lui Hagi Theodoraky, afacerea fiind de mare succes. A deținut mai multe proprietăți: „Casa din mahalaua Oțetari”, care exista până de curând pe str. Italiană 22, acum pe locul ei, după ce a fost lăsată o perioadă în ruinare, se înalță o altă clădire; o prăvălie în Hanul cu Tei; grupul de prăvălii „Hănișorul” de pe Ulița Lipscani din București posibil a fi aceeași cu proprietatea arsă la Marele Foc din 1847 și pentru care Costache Hagi Theodoraky obține de la Sfatul Orășenesc autorizație de construire „din nou”. După moartea lui, conacul este moștenit de Eliza Hagi Theodoraky. Clădirea a fost denumită „Hanul Hagi Theodoraky.” O avere arhitecturală care merita păstrată! Dar, această permanentă tranziție către nimic ne-a luat și această comoară. Să păstrăm ce se mai poate! ■

Spadă sarmată cu ornamente prețioase descoperită în Pădurea Pantelimon

George V. GRIGORE

În Pădurea Pantelimon a fost descoperită o spadă din fier, cu ornamente de argint, având urme de aur. Ea a fost creată prin turnare, batere la cald, incizare și cizelare. Perioada în care a fost făcută este estimată între sec. II-III d.Hr. Spada are o lungime de aproximativ 38,3 cm (fără mâner), putând fi încadrată ca armă scurtă de luptă. Se bănuiește că spada aparține sciților (indo-arienilor). Diametrul exterior al inelului aflat pe mâner este de 4 cm, o proporție foarte bună în armonie cu dimensiunile spadei, având o lungime totală cu mânerul, de 12 cm. Mânerul era îmbrăcat în lemn și piele, însă aceste două materiale organice nu au rezistat în timp și s-au distrus în

mediul de conservare. Garda spadei are 7,5 cm lățime, continuată de lama de 6 cm, dimensiune care scade gradual către vârf. Greutate: 0,940 kg. Piesa a fost tratată prin imersare totală în soluție de sulfat de sodiu anhidru, la o temperatură controlată de 60°C, într-o incintă etanșă. După procedure minuțioase de curățare, piesa a fost conservată cu ajutorul unui ulei tehnic sicativat, necesar pentru punerea în valoare a nuanței native a metalului din care a fost manufacturat, adică culoarea gri a fierului. De restaurarea și conservarea acestui prețios artefact s-a ocupat specialistul Sergiu Popescu. Numărul de inventar în lista MNIR este 338.859. ■

Surse: wikipedia.org; restauraremnir.ro

Bigi din Brănești, un colecționar împătimit de instrumente muzicale

Clienții care trec pragul magazinului de materiale construcții din clădirea Căminului Cultural Brănești (jud. Ilfov), în spațiul concesionat de Bigi, cum îl știu toți sătenii, au ocazia să admire și un adevărat minimuzeu de instrumente muzicale. Într-o anexă a fostei săli de dansuri, Bigi a adunat de-a lungul timpului numeroase instrumente muzicale, dar și alte obiecte, cum sunt măștile. A început cu prima sa chitară, la care a cântat când era tânăr și activa în formația de muzică a căminului cultural. Împătimit de muzică și îndrăgostit de prima sa chitară, a început să colecționeze instrumente muzicale, ajungând astăzi la o colecție bogată.

Pasionații de muzică sau colecționarii care vizitează magazinul pot să admire în afară de scule, unelte și accesorii casnice și colecția de instrumente și măști a lui Bigi! Sunteți bineveniți! ■

prof. Marius-Ovidiu SEBE

Auzim atât de des, noi, bibliotecarii, întrebarea retorică: „Cine mai merge azi la bibliotecă?” ca și exclamația: „Azi nu mai citește nimeni!” Am încercat și în această vacanță, prin intermediul proiectului „**Biblioteca de afară**” aflat la ediția a IV-a, să mai câștigăm o victorie în fața înstrăinării de cărți și de bibliotecă. În ciuda vremurilor, a mode’lor sau a

Împărăția Cărții la Petrăchioaia Parte de carte la „Biblioteca de afară 2025”

Horiana Arghira Petrescu, bibliotecar CCD Ilfov

mo”delor (proaste), noi, cei care lucrăm în împărăția ei, a CĂRȚII, încă mai avem speranța de a călăuzi către CARTE sufletele și mințile tinere, aflate la începutul purcederii lor pe cărările învățaturii. Așadar, iată că proiectul „Biblioteca de afară” început în pandemie, a fost continuat și anul acesta de Casa Corpului Didactic Ilfov, prin Biblioteca CCD Ilfov și vestea cea bună este că anul acesta am reușit să cooptăm încă o școală din Ilfov - Școala Gimnazială Nr. 1 din Comuna Petrăchioaia, care ne-a primit cu generozitate în grădina ei, un spațiu prietenos, numai bun de a găzdui animațiile noastre de lectură. Ne-au fost gazde bune: dl. director prof. Cojoacă Ionel Mimel, iar maestru de ceremonii, responsabilă de buna derulare a activităților din proiect a fost dra Cornelia Elena Stoica, profesoară de limba și literatura română limba și

literatura engleză și coordonatoarea grupului vocal, un minicor al școlii. Cu ajutorul unor donatori generoși, pe băncuțele și măsuțele scoase afară, la umbră și răcoare, copiii din Petrăchioaia s-au putut bucura de cărți care mai de care mai atractive, atât din punct de vedere al conținutului, cât și ca aspect vizual, cu ilustrații care să susțină într-un mod fericit textul. O astfel de carte din care s-au citit cu voce tare mai multe pagini și care a avut mare succes la micuții cititori a fost: **Cum crește grădina mea** de Gerda Muller, una din multele cărți donate Școlii Gimnaziale Nr. 1 Petrăchioaia de Teach for All și de Fundația OMV Petrom care a susținut financiar în acest an școlar și realizarea proiectului „Școala mea verde”. Continuând tradiția din ceilalți ani , în această vară au dus atelierelor de lectură în aer liber de la cele două școli: din Islaz și Brănești. Afară, pe băncuța de sub nuc

și pe pufurile colorate, au fost etalate cărțile cu fabule, ghicitori, poezii și povestiri hazlii semnate de Victoria Furcoiu care au făcut deliciul, atât al celor mici (care le-au răsfoit curioși paginile colorate) cât și al celor mai mari care și-au exersat, cu acest prilej, abilitatea de a citi și altceva decât manualele și auxiliarele școlare. Aliatele de nădejde pe baricadele promovării cărților și a lecturii de plăcere, în aer liber, ne-au fost dnele prof. Roxana Geambașu, Andreea Mărunțelu, Daniela Păuleț, Ana Maria Trașcu și Cristiana Livadariu care au știut să le întâmpine cum se cuvine pe invitatele din acest sezon, doamnele: Ramona Sima și Victoria Furcoiu (alias Bunica) care ne-au oferit momente de reflecție și cugetare în cele două zile în care ni s-au alăturat: 28 și 29 august 2025. Sperăm ca și anul viitor, **Biblioteca de afară** să găsească noi căi și cărări către cititorii săi, mai mici sau mai mari. ■

Formatori din Ilfov, ambasadori ai educației europene Mobilități Erasmus+ pentru incluziune și cooperare educațională la CCD Ilfov

Prof. metodist **Simona Gabriela LUCA**

În perioada 4-8 august 2025, două cadre didactice din județul Ilfov au participat la cursuri de formare internațională în cadrul proiectului Erasmus+ KA121 – SCH – 2024-1-RO01-KA121-SCH-000224863, dedicat personalului din învățământul preuniversitar. Este vorba despre Simona Gabriela Luca, formator la Casa Corpului Didactic Ilfov, și Ionela Dumitra Mircea, profesor la Școala Gimnazială Nr. 1 Tâmași – Corbeanca. Doamna Luca a urmat cursul „**Creative, Critical, and Lateral Thinking for Inclusion**”, desfășurat pe durata a 5 zile (40 de ore). Cursul s-a axat pe dezvoltarea gândirii critice și creative, cu aplicabilitate în activitățile educaționale centrate pe incluziune. Participanții au lucrat pe metode și exerciții care sprijină construirea unui climat educațional pozitiv, în care toți elevii se pot exprima și pot fi sprijiniți în procesul de învățare. În paralel, doamna Mircea a urmat cursul „Cooperative Teaching Approaches” în Salonic, Grecia – tot un program de 5 zile, care a vizat metode colaborative de predare și învățare. Activitățile cursului au pus accent pe importanța muncii în echipă între profesori, dar și pe implicarea activă a elevilor în procesul educațional, prin strategii participative și stimulante. Aceste mobilități fac parte dintr-un program strategic amplu coordonat de Casa Corpului Didactic Ilfov, cu obiective clare:

- Dezvoltarea competențelor profesionale de lucru în echipă, management și digitale pentru 16 formatori ai CCD Ilfov și 36 de cadre didactice din consorțiul județean;
- Digitalizarea programelor de formare, pentru creșterea gradului de accesibilitate, atractivitate și participare;

- Creșterea impactului formării, prin internaționalizarea ofertei de dezvoltare profesională și consolidarea cooperării europene între școli;
 - Îmbunătățirea competențelor lingvistice, vizând 100 de cadre didactice în cei 4 ani ai planului de dezvoltare strategică.
- Un aspect remarcabil al acestui proiect este implicarea extinsă a cadrelor didactice. În anul 2025, 43 de profesori și formatori din județul Ilfov au participat la cursuri de formare și job shadowing în Europa. Aceștia provin din 12 unități școlare membre ale consorțiului coordonat de CCD Ilfov:
1. Grădinița „Rita Gărgărița” Brănești
 2. Grădinița Nr. 2, Oraș Voluntari
 3. Grădinița Nr. 1 Bragadiru
 4. Liceul cu Program Sportiv „Helmuth Duckadam” Clinceni
 5. Școala Gimnazială Nr. 1 Tunari
 6. Școala Gimnazială Nr. 2 Voluntari
 7. Școala Gimnazială Nr. 1 Bragadiru

8. Școala Gimnazială Nr. 2 Tâmași
 9. Școala Gimnazială Nr. 1 Grădiște
 10. Școala Gimnazială Nr. 1 Copăceni
 11. Școala Gimnazială Nr. 1 Glina
 12. Școala Gimnazială Nr. 1 Pantelimon
- Mobilitățile s-au desfășurat în parteneriat cu organizații din cinci țări europene, contribuind la crearea unei rețele internaționale solide:
- ARAXA Bilişim Gelişim Eğitim ve Danışmanlık Limited Şirketi, Eskişehir – Turcia
 - Centro del Profesorado de Alcalá de Guadaíra, Spania
 - Edu2grow, Caldas da Rainha – Portugalia
 - JUMP – Gioventù in riSalto, Soverato (CZ) – Italia
 - New Horizons Malta, Malta
- Un rezultat concret al acestor mobilități este reflecția lor directă în oferta de formare continuă la nivel județean. Casa Corpului Didactic Ilfov a introdus deja în calendarul său cursuri similare celor urmate de participanții la mobilități Erasmus+, contribuind astfel la transferul de inovație educațională în plan local. Mai mult, în anul școlar 2025–2026 vor fi lansate alte două cursuri noi inspirate din experiențele internaționale, unul dintre ele fiind „Curriculum pentru toți: strategii inovatoare de design universal în educație”. Acest curs va răspunde nevoilor cadrelor didactice de a crea contexte educaționale incluzive, accesibile tuturor elevilor, indiferent de nevoile sau particularitățile acestora. Aceste colaborări internaționale reflectă viziunea Erasmus+ în România, centrată pe promovarea incluziunii, digitalizării, învățării pe tot parcursul vieții și dezvoltării unei educații de calitate pentru toți. Prin proiectele de mobilitate și formare, cadrele didactice din Ilfov își extind orizonturile profesionale și contribuie activ la modernizarea educației românești în spirit european. ■